

զիներն, որոց իւրաքանչիւրն իւր գործած մեղաց տեսակին համեմատ, զանազան աշաւոր և աներեակայիլի տանջանքներով կը շարշարուին: Նկարագիր մը բատմելի տանջանաց, որոց նմանն միայն Դանտէի և Միլտոնի ըղղոներն կարող են երևակայել և նկարագրել: Կարգալով սոյն գրութիւնս, ընթերցողի մտաց մէջ իսկոյն եւեթ կասկած մը կը ծնանի, թէ արդեօք Գանաէ՛ իւր հրաշակերտը գորելու միջոց՝ ներջնչուուծ չէ այս կամ նման գրութենէ մի. — շատ հաւանական կը թուի:

Կը մնայ մեզ քանի մը տող ես Ա. Կուսին վերափոխման կամ ննջման վերայ զրել և վերջանել: Առդ, այս վերջին զիրքս, որ Է՛ Զ. Երանելոյն նիկորեմոնի ասացեալ յալուգս ննջման Մարիամու Աստուածածնի եւ միշտ կուսին, տպագրուած է հինգ գրչազիր օրինակաց բաղդատութեամբ. պարունակութիւնն նոյն է Յովհաննու Աւետարանչի ընձայուած Պատմ. նեշման Ա. Կուսին¹ անվաեր զրութեան հետ, մանաւանդ թէ աստի օգոստուած է, ինչպէս արդին կը յիշատակուի մէջը (463). ո Եւ պատմեաց Յովհաննէս զամենասուրը Կուսէն, (թէ) որպէս առ հրաման ի Տեղանէ եանել յաշխարհէս. և վասն այսորիկ մողովեաց զմեզ Տէր, զի յդարկեսուց զնա ի հանդերձեալան որպէս և կամեցաւ արտրին ամենեցուն:

Ոկնարկս չփակած, փափաքելի էր անշուշտ խօսք մի եւս մողովածոյիս հայերէն թարգմանութեանց ժամանակին վրայ ըսել. սակայն որովհետեւ ստոյդ յիշատակարան մի չունինք ի ձեռին, անոր համար հարկ է որ առ այժմ ենթագրութեամբ միայն զնինք ը և յաջորդ զարուց մէջ կատարուած. Մեր այս ենթագրութիւնն անշուշտ ձրի պիտի չհամարուի՛ եթէ նկատի առունեն որ հայկ. մատենազգութեան այդ ժամանակամիջոցին մէջ՝ առաւելապէս յերեւան կու զան և կը

յիշատակուին անվաւերակատն կոչուած կարդ մը զրուածներ. ինչպէս ի ձառու Զարարիա կաթողիկոսին թո զարու մէջ, ի զիրս հայ Ստոյն-Եպիփանու, նոյն ատենները և կամ քիչ տառջ խմբագրուած. ասոնցձեւ զատ և վերջը՝ երկուասաններորդ զարու ծանօթ երկու վարդապետաց՝ Խինատիոսի և Սարգսի վկայութիւններն եւս՝ զորս նախնարար յիշեցինք: Բաց աստի զինաւոր վկայութիւնն մը եւս ունինց Սամուել Անեցեոյ և կիրակոս Արեւելցույ պատմութեան մէջ, յորում՝ կը սուի, թէ «ի տասներորդ ամի տեսան Արքաւամու, և յիշեսներորդ եօթներորդ թուականին հայոց... սմաննը թարգմանեցին զնոցա (այսինքն՝ սասորի նեստորականաց) սուա զիրս, զՊորտոսակ, զկիրակոսակ, զՊողոսի տեսին, զԱղամայ աղաշխատութիւնն, զԺիադէկ Մանկութիւն Տեղան, և զԵրիսու և զՃինան օրհութեան, և զՂնթաքելի մատեանս, և Աւարանի մեկնութիւն զՄանեայն. Լիք. պատմ.: Այս և ասոնց նման վկայութիւններ կը զըտուին նաեւ երեցտասաններորդ զարին և այսրեպած մատենազրաց ոմանց զոյլ եւս, զորս աւելորդ կը համարիմ հոռ ի մէջ բերիլ:

Հ. Եւ ՏԱՐԵՑԻ

Ենորհակալութեամբ ստացած ենք հետեւալ նոր հրատարակութիւնները:

ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐ — Ատրպեաւ 1890. գինն է 1. 304. նոր նախիշեւան:

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱԿ ԱՏԵՆԱԿՈՍՈՒԹԻՒՆ — Ղ: Աղայեանց. 1898. գինն է 20 կ. Թիֆլէն. Տպ. Մ. Դ. Ռոտբինեանցի:

ՀԱՅ ԳԵՂԱՉՈՒԿԻ ԱԼԲՈՒՄ (Ա. Մաս) — Յովհանենի Մայլասեան. 1898. զինն է 40 կ. Թիֆլէն. Տպ. Մ. Դ. Ռոտբինեանցի:

ԲԱՆԱՍՏԵԼԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ — Ալեքսանդր Մատորեանի. Երկրորդ հատոր. 1899. գինն է 1 բբ:

ՏԵՂԱԿԱԳԻՆ պազարախնամը ընկերութեան Զիւռանիոյ. հասաստեալ 1896ին. Խզմիք. Տպ. Մամուրեան. 1899:

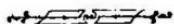
L'Idiome des INSCRIPTIONS CUNÉIFORMES URARTIQUES, par Joseph Sandaljian. Rome, 1898. prix fr. 1.25 c.

ՄԿՐՏԻՉ ՆԱՂԱՍ եւ իւր տաղերը: Յաւելուած. Սիհնարեան տաղեր զարդարութեան

վերայ. — կ. կոստանեանց. 1898 դին ? Տպ. Մայք Աթոռոյ Ս. էջմանքն Վաղարշապատ:

The story of AHIKAR from the syriac, Arabic, Armenian, Ethiopic, Greek and Slavonic versions. By F. C. Conybeare, P. Rendel Harris and Agnes Smith Lewis. London.

Առ այժմ բազմանիշի գրախոսական բանքի տեղույ սոլութեան պատճառաւ, զանց կ'ընեմք վերոիշեալ հրատարակութեանց վրայ գրախօսական ակնարկ մը տալու:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒԹՊՈԼՅԵՆ ԴԵՊԻ Ի ԱՆԿԻՒՐԻԾ

ՈՂԴԵԳՐԱԿԱՆ ՑԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՔ

(Տար. տես յէջ 27)

Երկուշարքի, 26 ապրիլ.

Փոքր, նեղ և գուարեկանելի փողոցներէն անցնելով, — որոց մէջ՝ մերթ ընդ մերթ կը հանգիպիմ ճարտարապետական կտորներու կ'ուղղուիմ զէպ ի Անկիւրիոյ բերզը։ Ճամբան ինձի հանդիպող կանայց ինամբով մը կը քօղարկեն իրենց զէմբը, և կամ զէպ ի պատը կը զառնան, ինձի չնայելու համար. տղայց սեւեռեալ աշոց երեսէն ի վեր կը նային, և ծիծաղելով՝ շապալը կը կոչեն զիս։ Անկիւրիոյ այս մասին մէջ թուրքերն միայն կը բնակին. Անկիւրիոյ բերդն՝ որոն պարիսպներն մինչև բլրան կէս կողը կ'իջնին, իւր զին զիրքին համար նոյն ժամանակաց ամենէն զարհուրեկներէն մին էր. ներքին մասն պէտք էր անմատչելի ըլլար, ըստ որում ամրացած էր կրկին շրջապատով մի պարսպաց՝ որոնք շինուած կամ լաւ եւս բախէ՝ նորպուած էին հին շնչերէն հանուած ասաղձներով. Մեհէմմէտ Ալի վերըստին շինեց այս պարիսպներու մի մասն, յամին 1833։

Աշգերս հիացմանը մը կը հանզին ճարտարապետական բեկորներու ցանակութեան մը վերայ, որոնք իրքն գործատան մը ա-

տաղէ՝ իրարու հետ ազուցուած են, յորոց մանաւանդ ումանք շատ կարեւորութիւն ու նեցող կաորներ են. կը սրանչանամ բազմաթիւ յունական և հոովիմական արձանագութեանց վերայ՝ որոնք ամենազեղցիկ տառերակ զրուած են. Բերգին վերնագոյն մասին մէջ՝ որ այժմ վասոպարանի վերածուած է, կը տեսնեմ առիւծ մի սաքի վրայ ենկելու զիրքի մէջ, յիրակի շատ հիանալի և յարգի գործ մ'է յունական արձանագործութեան, որոյ պատուանդանի անկիւններն զարդարուած են արմաւենւոյ տերեւի ձեւով զարդարուութեամբը։ Գանի մը բայլ անդին կը տեսնեմ դարձեալ ահազին մեծութեամբ կարկառակիոյտ մը, որոյ մասին առաջնորդս ինձի կը պնդէ, թէ ատիկայ Մեհէմմէտն անձամբ փոխարած է հոն զիմացը զանուող բլրան վրայն. ես զինքը իւր բարի հաւատքին մէջ թողլով կը սկսիմ զիտեկ զայն, և աշա կը նշմարեմ անոր վրան յարձակողական բարան մի։

Ճիշդ այս տեղուոյն մէջ, ուր այժմ վասոզ կը պահէն, կայ երկամեայ զոնակ մի զինուուրական պահպանութեան ներցեւ՝ ուսկից կը մացուի շրջափակի մը մէջ որ իրբեւ զաւիթ կը ծառայէ 700 տասիմաններով սանդուփի մը որով կ'իջնուի բլրան ստորոտը. տակէն կ'անցնի լենէրէ սույու, առուակ մը որ կը վագէ հովտին մէջ, և ուրիշ անվերջանայի սանդով մ'այլ կ'ենուուի զիմացը զանուող բլրան վրայ, որ իրբեւ զիտերւ և հսկողութեան տեղ կը ծառայէր Անկիւրիոյ բաղաբացեաց։ Առուակին տակ, աւելի եւս կ'ընդլայնի զետնափորն։ Կայ իսոշոր սեւեակ մ'այլ՝ որ իրբեւ տանջանաց տեղ կը ծառայէր բանարկելոց։ Դուրս ցցուած մասն՝ այսինցն է հսկողութեան տեղն, շտա հիանալի և բանասաեղծական զիրք մ'ունի. պարիսպներն շինուած են բլրան այլին վրայ՝ որ զիրքէ ուզզահայեաց կ'իջնէ զէպ ի հովիտը, և պարտզուած են կրկին շրջապատով մը զոր բանի մը կտորներու մէջ կ'ընդհատեն զետնին խորսուգորտութիւններ։ Այս բարձրութեանէն մարգ հրաշալի տեսարան մը կը վայելէ։

Դանզաղաբայլ կը վերագանամ զէպ ի